

ZPRÁVODAJ

NEDVĚDICKÝ

• VYDÁVÁ MĚSTYS NEDVĚDICE • ČÍSLO 2 • ROČNÍK 9 • ČERVEN 2015

Foto: Antonín Špaček

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

je konec května a všichni přispěvatelé do našeho Zpravodaje dokončují texty svých příspěvků tak, aby je redakční rada dostala včas, a především aby se nové číslo dostalo do Vašich domácností tak, jak jste zvyklí, tedy koncem června. Nejinak je tomu i s úvodníkem, ve kterém bych Vás opět rád informoval o dění v Nedvědici.

Stejně jako v minulém čísle nejprve pár informací o třech velkých „evropských“ projektech. Parkoviště pro návštěvníky hradu Pernštejna - projekt je hotov, zkolaudován, prošel závěrečnou kontrolou pracovníků Úřadu regionální rady Regionálního operačního programu Jihovýchod (ÚRR ROP JV) a konečně je ze strany poskytovatele dotace v plné výši proplacen. Nyní se snažíme za provozu zjišťovat drobné nedostatky projektu, které reklamujeme u zhotovitelé firmy. Monitorujeme rovněž chování motorizovaných návštěvníků – především těch, kteří s cílem vyhnout se placení parkovného, odstavují svá vozidla na méně či více

nevhodných, často nebezpečných místech. Proto bylo doplněno dopravní značení a o spolupráci byla požádána Policie ČR. Projekt v areálu ZŠ a MŠ je rovněž hotov, obě venkovní hřiště byla předána k užívání, u sociálního zázemí stále čekáme na vydání kolaudačního souhlasu. I tento projekt prošel závěrečným hodnocením ze strany ÚRR ROP JV. Ptáte se, kdy bude venkovní hřiště s umělým povrchem moci využívat veřejnost? Mohla by již nyní. Bohužel však vedení ZŠ odmítlo převzít péči o hřiště a zajistit jeho provoz i mimo školní výuku a nám se zatím nepodařilo najít dvě osoby, které by se úlohy správce areálu ujaly. Projekt protipovodňových opatření je také dokončen a v plné výši proplacen. Na základě připomínek občanů byl doplněn o několik hnízd nebo samotných amplionů, na několika místech byla upravena hlasitost, resp. bylo upraveno směřování amplionů. Nyní probíhá další fáze sbírání věcných poznatků od Vás tak, abychom k nápravě zjištěných nedostatků vyzvali zhotovitelkou firmu přibližně v polovině prázdnin. Je však logické, že ne všichni budou s novým systémem veřejného rozhlasu sto procentně spokojeni. Na jedné straně se podařilo veřejný rozhlas přivést do míst, kde dosud vůbec nebyl (Pernštejn), nebo kde nebyl srozumitelný (Klečany a část Benátek). Spokojeni budou i občané z bezprostřední blízkosti radnice,

kde hlasitost hudby i vlastního hlášení trhala uši. Naopak snížení kvality poslechu se projevilo v určité vzdálenosti od radnice, kde dosud bylo hlášení slyšitelné „tak akorát“ a nyní si tam občané budou muset vyzorovat místo, kde budou mít nejlepší slyšitelnost. Jistě nezanedbatelnou součástí tohoto projektu je nová moderní ústředna, hladinoměr na Nedvědičce a srážkoměr na budově C základní školy. Obě zařízení provádějí nepřetržitě měření výšky hladiny, resp. množství srážek a údaje jsou on line dostupné na www.edpp.cz. Na této adrese jsou mj. dostupné i aktuální informace o výšce hladiny řeky Svratky v Ujčově, což je v případě vzniku povodňového nebezpečí pro Nedvědici velmi důležité.

Otevření parkoviště pod Pernštejnem
Foto: Antonín Špaček

Mimo uvedené projekty se v dubnu rozběhly práce na II. etapě rekonstrukce střechy na budově B a části budovy A základní školy. Práce jsme sice původně plánovali až na prázdniny, ale z kapacitních důvodů vysoutěžené firmy byly zahájeny již nyní. Akce bezpochyby přináší určité omezení běžného chodu školy, ale také nepohodlí všem, kdo bydlí nebo se pohybují v bezprostředním okolí školy. Proto bych rád všem poděkoval za pochopení a trpělivost.

Jak jste již byli informováni, základní školy se týká i další investice. II. etapu rekonstrukce systému vytápění provede odborná firma v budově C. Práce jsou připravovány na prázdninové měsíce.

V těchto dnech netrpělivě očekáváme rozhodnutí Ministerstva průmyslu ČR o osudu naší žádosti o dotaci na pořízení 146 ks LED svítidel veřejného osvětlení. Zakázka byla v minulých dnech vysoutěžena, montáž prvních svítidel očekávám v průběhu prázdnin a rozsah výměny je odvislý od získání či nezískání zmíněné dotace.

Ve 2. polovině prázdnin nebo v měsíci září zavládne stavební ruch také v budově radnice. Díky finančním prostředkům z vlastního rozpočtu a také díky dotaci z rozpočtu JMK bude po mnoha letech (spíše po několika desítkách let) zrekonstruováno sociální zázemí radnice.

S přibližně měsíčním zpožděním se ve druhé polovině května konečně pomalu rozběhla stavba nového mostu přes Svratku v Bořinově, mostku přes Chlébský potok a přilehlé silnice. Uvedená stavba sice přinese značné nepohodlí nám nedvědičským i obyvatelům okolních obcí, ale po dokončení zlepší příjezd do Nedvědice od Ujčova.

V tuto chvíli od projektů a investic přejdou několika větami k problematice odpadů a pořádku v obci. Všichni víme, že v prostoru před areálem bývalého koupaliště je skládka výkopového materiálu z několika investičních akcí v Nedvědici. S konečnou

úpravou prostoru se počítá až po dokončení zmíněné stavby obou mostů a přilehlé silnice, tedy letos na podzim. A je až neuvěřitelné, jak se tento prostor velmi rychle stal místem vyvážení a odkládání všeho možného – hlinou počínaje, přes stavební suť, kusy betonu až po pytle s domovním odpadem a pneumatiky. Původci těchto nepravostí jsou jednak naši spoluobčané, z nichž někteří byli přistižení při činu a napomenutí (bezvýsledně), některé se podařilo při vykládání i vyfotit, ale stejně tak zde odkládají nepotřebný materiál občané okolních obcí a také chataři a projíždějící víkendoví obyvatelé Vysočiny. Především od některých místních občanů bych popsané chování vůbec nečekal a setkání s nimi na místě bylo velmi nepříjemné a pro mě šokující. No, hlavně že na vlastní zahradě či dvorku mají všichni vzorný pořádek a uklizeno. Vždyť ona se obec bude stejně muset postarat a vše uklidit. V souvislosti s odpady se další poznámka týká třídění odpadů. V minulém Zpravodaji jsem se snažil podrobně a srozumitelně popsat způsob a možnosti třídění a apeloval jsem na Vás všechny, abychom se snažili maximálně třídít, jinak je zcela reálné poměrně citelné zvýšení poplatku „za popelnice“ již od roku 2016. S příchodem jara mám však pocit, že situace se spíše zhoršila, než zlepšila. Nevím, jak si mám já a ti z Vás, kteří poctivě třídíte, vysvětlit stav na mnohých místech – především tam, kde jsou umístěny velké kontejnery. Týden poté, co jsme všichni měli možnost se legálně zbavit jakéhokoli odpadu (vyjma stavební suti, která není odpadem) v rámci 2x ročně obcí organizovaného sběru, se například ve Žlíbkách a na Vejpustku objevily v kontejnerech či vedle nich role linolea, koberce, lednice, mrazák, pytle ztvrdlého cementu a další nepotřebné věci. Nadto je zřejmé, že především chataři, ale také někteří naši spoluobčané si nedělají žádné vrásky ani s tříděním alespoň základních surovin, jako jsou sklo, papír, plasty a kovy. To vše je běžně možné v kontejnerech, tedy ve smíšeném komunálním odpadu, a tedy v tom pro nás nejdražším odpadu, najít. A zcela jistě nelze vše svádět jenom na majitele chat a chalup. Díky informacím od Vás, kteří jste všímaví, ale také díky snímkům, pořízeným náhodně umístěnými fotopastmi máme informace o tom, co se

Oprava střechy školy
Foto: Ilona Trčková

v okolí kontejnerů děje. Věřte, že je velmi deprimující vidět, jak se někteří naši spoluobčané chovají, když se domnívají, že jsou nepozorováni, a v jakých časech a jakým způsobem se odpadků dokážou zbavovat provozovatelé některých restauračních zařízení. Myslím, že nastává čas, abychom si sami mezi sebou udělali pořádek, pokud na popsané jevy nechceme doplácet všichni, tedy i ti, kteří nejen poctivě třídíme odpady, ale také se dlouhodobě snažíme dodržovat obecná pravidla, zákony a vyhlášky.

A nyní ještě krátce k běžným činnostem, které prováděli nebo na kterých se podíleli pracovníci obce. Tak především byla v areálu zimního stadionu dokončena demontáž plastového potrubí z plochy hřiště a následně byly trubky prodány k recyklaci. Antuková plocha byla vyčištěna od nejhrubších rostlinných materiálů, a jakmile to pracovní kapacita dovolí, bude celá plocha vyčištěna zcela, pokusíme se urovnat povrch, ztuhnout antuku a připravit plochu na využívání ke sportování (např. tenis). Areál je od dubna monitorován kamerou, a pokud i nadále budou pokračovat návštěvy nezvaných nenechavců a části místní mládeže, bude v případě jejich zjištění postupováno velmi tvrdě a nekompromisně. V průběhu dubna se pracovníci obce podíleli na opravě havárie na rozvodech teplé vody v mateřské škole. Vedle zmíněných prací značnou část pracovní kapacity zabírá sečení travnatých ploch, údržba zeleně, náprava projevů vandalizmu a některé další drobné práce.

Jako poslední z prací, které se podařilo realizovat, jsem si nechal kabelovou televizi (KTV). Jak jste byli informováni prostřednictvím Zpravodaje, teletextu a letáků, proběhla celková rekonstrukce KTV. Instalace nové technologie a její přepnutí na

digitální vysílání proběhlo v průběhu března a dubna. Myslím, že akce proběhla poměrně hladce, a i díky četným ohlasům od Vás víme, že se povedla a že se konečně po mnoha letech zvýšila kvalita přijímaného signálu, výrazně se rozšířila programová nabídka a z mého pohledu především – radikálně se snížila poruchovost KTV. Myslím, že nejenom za sebe mohu poděkovat panu Klusákovi, že celou rekonstrukci nejen pečlivě připravil, ale se stejnou pečlivostí ji i realizoval, že se věnoval i problémům ve Vašich domácnostech. Věřím, že věčné problémy s naší KTV jsou minulostí a že nyní budeme všichni s jejím stavem spokojeni. S poděkováním nesmím zapomenout ani na paní Kincovou, která se na radnici ujala role koordinátorky prací a především byla pojátkem mezi občany a panem Klusákem.

Vážený spoluobčané, konec května je sice deštivý a poměrně chladný, ale věřím, že již brzy se dočkáme pěkného letního počasí. Přeji našim dětem úspěšné zakončení školního roku, prázdniny se spoustou zážitků a nám dospělým pěkné, slunečné a teplé léto a příjemnou dovolenou.

Ing. Pavel Vejrosta

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE NEDVĚDICE

V období od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se Rada městyse Nedvědice (RMN) sešla 7x (č. 9 - 15) a mimo jiné jednala o následujících záležitostech:

- schválila výběr dodavatele prací na akci „Oprava střechy ZŠ Nedvědice – budova B“ a jako nejvhodnější stanovila nabídku společnosti Trikas s.r.o., Zlatkov s nabízenou cenou 1.342.117,- Kč
- doporučila ZMN chválit smlouvu o zřízení věcného břemene na vedení kanalizace pod železnicí mezi RD č. p. 406 a 387 v Nedvědici
- schválila poskytnutí finančního příspěvku ve výši 3 tis. Kč Národnímu památkovému ústavu, územní památkové správě v Kroměříži na vydání knihy
- schválila uveřejnění záměru směny pozemku p. č. 417/5 a částí pozemků p. č. 417/3 a 4185/1 za část pozemku p. č. 396/1 (PK 416/1) vše v k. ú. Nedvědice o výměře 1:1
- schválila rozdělení finančních prostředků z dotačního programu MN na rok 2015
- opakovaně projednávala výsledky kontroly České školní inspekce v ZŠ a MŠ Nedvědice
- opakovaně projednávala stav KTV v souvislosti s přechodem na digitální vysílání
- schválila objednání dodatečných technických zařízení k doplnění systému veřejného rozhlasu dle nabídky firmy Bártek – rozhlas
- schválila provozní řád parkoviště pro návštěvníky hradu Pernštejna
- schválila rozpočtová opatření č. 3 a 4/2015
- schválila uzavření smlouvy o zřízení věcného břemene se společností E.ON Distribuce a.s. - týká se umístění přípojky NN v k. ú. Pernštejn
- schválila pronájem sokolovny KČT Nedvědice dne 25. 4. 2015 na uspořádání turistického pochodu, současně schválila promínutí poplatku za pronájem
- projednala v přítomnosti místostarosty města Bystřice n. P. problematiku nově vznikající turistické destinace a roli MN v tomto projektu.
- schválila poskytnutí finančního daru SDH Nedvědice ve výši 10 tis. Kč. Současně schválila darovací smlouvu
- schválila uveřejnění záměru na pronájem rybníka v Nedvědici, pozemek p. č. 174/1 v k. ú. Nedvědice

- schválila uveřejnění záměru na pronájem části pozemku p. č. 50/1 v k. ú. Pernštejn
- průběžně projednávala stav příprav SPP 2015
- schválila změnu usnesení č. 4 z jednání RMN dne 30. 3. 2015 a schválila přesun rozdělených finančních prostředků mezi žadatelem takto: Freedom Art 30 tis. Kč, ZpěvAhra 20.700,- Kč. Celková rozdělená částka se nezměnila.
- schválila uveřejnění záměru na prodej vodního náhonu – pozemky p. č. 990/1 a 990/3 vč. související stavební parcely č. 120/5 v k. ú. Nedvědice vč. stavby splavu v korytě řeky Svratky
- zamítla žádost o prodej části pozemku p. č. 29/1 v k. ú. Nedvědice
- schválila složení komisí pro realizaci výběrových řízení na akce: Rekonstrukce veřejného osvětlení a Rekonstrukce topného systému v ZŠ Nedvědice II. etapa
- schválila uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene se společností E.ON Distribuce – týká se umístění sloupu NN v k. ú. Pernštejn
- schválila uveřejnění záměru na pronájem části pozemku p. č. 1005/2 v k. ú. Nedvědice
- schválila vnitroorganizační směrnici O účetnictví
- schválila rozpočtová opatření č. 5/2015

Ing. Pavel Vejrosta

INFORMACE Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

ZMN č. 4 dne 16. 3. 2015:

- schválilo rozpočtová opatření č. 1 a 2/2015
- schválilo směnu částí pozemků následovně:
 - MN vkládá do směny část pozemku p. č. 707/11 (115 m², nově p. č. 707/11) a část pozemku p. č. 704/2 (110 m², nově se slučuje s p. č. 707/11). Celkem MN vkládá do směny 225 m²
 - pí. Tyralíková vkládá do směny dvě části pozemku p. č. 707/3 1. část (130 m², nově p. č. 707/21) a 707/3 2. část (106 m², nově p. č. 707/20). Celkem pí. Tyralíková vkládá do směny 236 m²
 - Poplatek za vypracování směnné smlouvy, geometrického plánu a vklad do KN hradí žadatelka
- schválilo kandidaturu starosty na místo člena předsednictva SVK Žďársko na období 2015 - 2019

- schválilo veřejnoprávní smlouvu s městem Tišnov na zabezpečování agendy sociálně právní ochrany dětí
- schválilo dodatek č. 2 ke smlouvě o poskytnutí dotace z Regionálního operačního programu Jihovýchod na projekt „Dětské hřiště, víceúčelové hřiště a sociální zázemí v ZŠ Nedvědice – modernizace a vestavba“, číslo projektu CZ.1.11/3. 3. 00/36.0152
- schválilo umístění sídla Sdružení hasičů Čech, Moravy a Slezska – SDH Nedvědice v budově požární zbrojnice na adrese Nedvědice č. p. 57
- vzalo na vědomí zprávu o kontrole plnění usnesení z minulých ZMN
- vzalo na vědomí zprávu z jednání RMN od posledního zastupitelstva

Ing. Pavel Vejrosta

Z ČINNOSTI MIKROREGIONU PERNŠTEJN

Střelecké závody 19. 4. 2015

Foto: Pavel Vejrosta ml.

O pohár Mikroregionu Pernštejn

2. ročník střeleckých závodů o putovní pohár Mikroregionu Pernštejn se uskutečnil v neděli 19. dubna 2015 na myslivecké strelnici Smrček - Býšovec. Závod proběhl za slunečného, i když poněkud chladnějšího počasí. Pro všechny účastníky i návštěvníky bylo připraveno občerstvení, uzené klobásy, kančí guláš, výborný pečený divoček se zelím a knedlíkem a také bohatá tombola. Samotného závodu se zúčastnilo 53 střelců, kteří soutěžili ve třech disciplínách – zajíc, parkur a trap. V součtu všech tří položek zvítězil pan David Vranka nástřelem 58 zásahů, druhé místo vybojoval pan Josef Vrbas a třetí pan Jan Kožený, oba nástřelem 51 zásahů. Pro střelce bylo připraveno velké množství cen, pro první tři také poháry pro vítěze. Ceny vítězům předal ředitel závodu

a předseda Mysliveckého sdružení Smrček - Býšovec pan Bohumil Patloka a předseda MRP Pavel Vejrosta.

Dle textu Martina Navrátila upravil Pavel Vejrosta

Valná hromada MRP č. 23 konaná dne 13. 5. 2015 v Doubravníku:

- vzala na vědomí zprávu předsedy o kontrole plnění usnesení z minulé VH
- schválila závěrečný účet za rok 2014
- schválila účetní závěrku za rok 2014
- schválila mezitimní účetní závěrku ke 31. 3. 2015
- schválila rozpočtová opatření č. 5/2014 a 1/2015
- vzala na vědomí prezentaci společnosti Smart Light (LED svítidla)
- vzala na vědomí prezentaci Organizačně správního institutu (společné nákupy)
- schválila mimořádný členský příspěvek ve výši 1 tis. Kč od každé členské obce
- projednala formu účasti jednotlivých členských obcí na SPP 2015
- vzala na vědomí informaci starosty Býšovce o připravovaném Srazu rodáků a přátel Býšovce a účast vlajkonošů členských obcí (20. 6. 2015)
- vzala na vědomí informaci předsedy o stavu projektu Po naučných stezkách na hrad Pernštejn III (trasa Pernštejn – Sejřek – Doubravník – Černvív - Nedvědice)
- vzala na vědomí informaci předsedy o vzniku nové turistické destinace

Pavel Vejrosta

PROJEKT „ZNÁM KŘIŠŤÁLOVOU STUDÁNKU...“ SE BLÍŽÍ K ZÁVĚRU

O tom, že městyš Nedvědice je jednou ze členských obcí Místní akční skupiny Zubří země (dále jen MAS ZZ) se sídlem v Bystřici n. P., jsme přinesli informace v minulých číslech našeho Zpravodaje. Místní akční skupiny jsou sdruženími obcí, podnikatelů a nepodnikatelských subjektů, jejichž prostřednictvím bude mj. rozdělována část dotací v dotačním období 2014 - 2020. Je jistě dobře, že Nedvědice vložila svoje území a současně se stala členskou obcí MASky, která není formální, ale je funkční a doslova akční. Díky tomu se podařilo realizovat mnohé projekty a z nich nejviditelnější „Znám křišťálovou studánku...“ se nyní přiblížil ke svému závěru. Projekt s registračním číslem

13/019/4210a/563/000054 byl podpořen z Programu rozvoje venkova ČR. Jeho hlavním cílem byla pasportizace všech studánek na území MAS ZZ a partnerské MAS Rokytná na Moravskobudějovicku, obnova a rekonstrukce 41 vybraných studánek. Do uvedeného souboru vybraných studánek se „dostaly“ i čtyři naše nedvědicke - Císařská, Slovanka, Sv. Jiří a Habrovská, které byly v průběhu podzimu 2014 velmi pěkně opraveny.

Součástí projektu bylo rovněž vytvoření internetové databáze všech studánek na území obou MAS – www.znamstudanku.cz, kam může kdokoli vkládat další objevené a dosud nezařazené studánky. Byl také vydán sborník obnovených studánek, pexeso

a připravena byla geocachingová hra pro veřejnost. Tato hra provede návštěvníky a turisty po nejzajímavějších studánkách obou regionů. V Nedvědicích byla do hry vybrána Císařská studánka a schránka tam byla umístěna v rámci slavnostní exkurze představitelů MAS ZZ a mnohých členských subjektů dne 29. 4. 2015. Je však smutnou skutečností, že právě schránka v Císařské studánce vydržela jen pár dní, než ji nějaký nenechavec zcizil, a poté, co tam byla umístěna druhá, se situace se zcizením po pár dnech opakovala.

Přidanou hodnotou projektu je snaha vzbudit zájem dětí a obyvatel o ochranu přírody, ochranu vodních zdrojů a zvýšit environmentální povědomí obyvatel. Důležitou součástí projektu jsou děti. Pod hlavičkou jednotlivých škol na území

obou regionů pomáhají čistit studánky, účastní se výtvarných a jazykových soutěží s tématem studánek a některé jejich nápady pomohly projekt úspěšně realizovat.

Nedvědice díky projektu získala pěkně opravené historické studánky, dalších 37 pěkně opravených a upravených studánek je na území obou regionů. Myslím, že se závěrem hodí poděkovat všem, kdo se na tvorbě a realizaci projektu podíleli. Všichni si přejme, aby studánky nikdy nevyschly, aby se jim vyhýbali různí nenechavci a vandalové a současně si přejme, abychom se pod hlavičkou MAS ZZ již brzy dočkali dalšího zajímavého projektu.

Dle původního textu Roberta Kubaly a Martina Svobody upravil Pavel Vejrosta

V NEDVĚDICÍCH SE ČETLO DĚTEM

V druhém březnovém týdnu proběhla v Nedvědicích celostátní akce s názvem Celé Česko čte dětem, která je zaměřená na podporu čtenářské gramotnosti dětí a mládeže. Během tří dnů dětem i široké veřejnosti četla řada zajímavých osobností.

Pondělní program byl výsledkem iniciativy dětí z literárního kroužku Hrajeme si s příběhy, který funguje ve volnočasovém centru Freedom Art. Děti samy sepsaly svoje

pocity ze setkání s paní spisovatelkou Ivou Procházkovou.

„V pondělí 9. března 2015 za námi až z Prahy přijela paní spisovatelka Iva Procházková. Byli jsme rádi, že jsme se s ní mohli seznámit, protože se nám moc líbila knížka Eliáš a babička z vajíčka, kterou paní Procházková napsala, a my jsme si ji v kroužku společně četli a povídali jsme si o ní. Byli jsme z příběhu Eliáše nadšení a napsali jsme paní Procházkové dopis a namalovali spoustu obrázků. Jsme rádi, že za námi přijela. Líbila se nám i knížka, ze které nám přečetla ukázkou. Jmenovala se Kilo jablek pro krále a napsal ji pan Ivan Binar.“

Linda Lukášková, Tomáš Lukášek, Zuzana Gabriela Glosrová, Magdalena Ema Glosrová, Aneta Novotná, Michaela Kostková, Dominik Kožnar, Natálie Rossí.

Druhý den se nedvědicke čtení alespoň symbolicky připojilo k celostátnímu projektu Tátové čtou dětem. Přišli za námi čtyři tatínky z Nedvědic – Pavel Cvrkal ml., Radek Hájek, Ladislav Harvánek a Jan Mokrý. Poslechli jsme si krásnou pohádku od Hanse Christiana Andersena, vtipný příběh o tatínkovi od Zdeňka Svěráka, pohádku, kde hlavní postavou byla peřina, i dobrodružné vyprávění o mamutech.

Naše čtení bylo zakončeno ve středu návštěvou herce a zpěváka Městského divadla Brno pana Roberta Jíchy. Následovala spontánní diskuze, kdy děti pokládaly panu Jíchovi skutečně

velmi rozmanité otázky. Čtení pana Jíchy pro nás shrnula jedna ze slečen, která navštěvuje literární kroužek Každý může být hrdinou.

„Robert Jícha četl ukázkou z knížky Kája, super frája – Narozeninové překvapení. Je to moderní knížka. Vypráví o klukovi Kájovi, který chodí do třetí třídy a bude oslavovat deváté narozeniny. Knižka se mi líbila. Doporučila bych ji spíše starším dětem.“

Gabriela Havigerová

A protože si v literárním kroužku s dětmi rádi hrajeme, vyzkoušela si jedna slečna zajímavou roli novinářky. Vyzpovídala jednoho z účastníků akce Celé Česko čte dětem a výsledkem je tento rozhovor.

Jaká knížka se ti nejvíce líbila a proč?

Kája, super frája. To bylo opravdu srandovně.

Vyprávění kterého tatínka se ti nejvíce líbilo?

Moc pěkně četl pan Harvánek.

Kterou knížku by sis rád koupil a přečetl celou?

Kilo jablek pro krále. Zajímá mě, jak pohádka dopadla.

Které čtení tě bavilo nejvíce?

Vyprávění pana Roberta Jíchy.

Simona Navrátilová

Letošní nedvědicke čtení proběhlo ve spolupráci Městysse Nedvědice a volnočasového centra Freedom Art.

Kristýna Čermáková

MOŽNÁ PŘIJDE I ANDERSEN

Děti jsou různé, jedno je zlobivé, druhé hodné, jedno má radši auta, druhé zas panenky. Jedno ale mají společné – milují pohádky. Díky unikátnímu projektu mají děti po celém světě možnost potkat jednoho z největších autorů pohádek všech dob, samotného Hanse Christiana Andersena.

Nedvědice se letos poprvé zapojila do projektu Noc s Andersenem, který vznikl v roce 2000 v Uherském Hradišti. Díky tomu mohly děti 27. března 2015 zažít den plný dobrodružství. V 16 hodin se všichni sešli ve volnočasovém centru Freedom Art a společně s organizátory vyrazili do nedvědicke knihovny, kde se od paní knihovnice dozvěděli spoustu užitečných věcí. A protože to byl opravdu kouzelný den, potkali se i s vlou Knihovničkou, kterou obvykle návštěvníci knihovny jen tak nepotkají.

Po návratu na Freedom následoval nespočet soutěží, her a zábavy. Ve vzduchu ale pořád bylo cítit napětí, zda nejočekávanější host večera dorazí. Když se setmělo, pan Andersen nás opravdu pocítil svojí návštěvou. Přečetl nám pohádku O Matějovi a Majdalence od svého českého kolegy Jana Drdy, jenž by letos oslavil sté narozeniny.

Foto: Kristýna Čermáková

Večer zakončila diskotéka, kterou ovládly největší pohádkové hity. Unavení ze všeho toho dobrodružství jsme se potom zachumlali do spacáků. Ten večer byl opravdu kouzelný, a proto doufám, že se za rok s panem Andersenem v Nedvědici opět potkáme.

Terezie Čermáková

DEN TANCE - VÝJIMEČNÝ

Foto: Jan Mokrý

V deštivém týdnu se objevil jediný teplý a sluneční den, jako by stvořený pro něco výjimečného – středa 29. 4. 2015. Již kolem poledne se u rybníka začalo chystat a připravovat. Brzy na to přijely první soubory a ve čtyři hodiny odpoledne to celé vypuklo.

Letošní oslavu Mezinárodního dne tance v Nedvědici zahájily domácí soubory z Freedom Art. Ti nejmenší s názvem souboru „Malí do tance“ vystoupili s tanečními pohádkami na motivy Včelích medvídků a lidového námětu pohádky o Honzovi. Druhý soubor „Mladý tanec“ předvedl taneční grotesku „Šušky šušky“. Sousedský soubor „Borověnka“ ze Štěpánova nad Svratkou přivezl veselé a barevné choreografie Rockenrollu a Charlestону.

Foto: Jan Mokrý

Spřátelený soubor ZUŠ z Nového Města na Moravě k nám zavítal již podruhé a přivezl krásné představení mladších dětí „Pilky“ na hudbu Leoše Janáčka. Starší děti nám zatančily, jak to může vypadat na tanečním konkurzu. Posledním hostem byla malá milá mateřská škola Tumaňanova z Brna, která si hravě hrála na zvířátka. Představení završila společná choreografie, kterou pro letošní rok vytvořil soubor „Současný tanec“ pod vedením Jany Mokré. Do choreografie se zapojily všechny generace tanečnicků. K následnému tanci zazpívaly „Královničky“, což jsou maminky žijící v okolí Tišnova. Dále zabubnovali bubeníci na africké bubny djembe a dunduny. Největším překvapením tohoto dne byl hudebník Kamil Čapčuch, písničkář pro děti i dospělé. Kamil totiž nebyl na akci pozván. Náhodou se potkal ten den dopoledne s organizátory a v dobré náladě se k akci přidal. Za to, jak krásně a ochotně hrál, mu chceme velmi poděkovat.

Jak Den tance v Nedvědici náhle začal, tak náhle skončil a kolem sedmé hodiny už bylo u rybníka ticho a čisto. Nikde ani památky po čilých tanečnicích a zvědavých divácích. A přesto zde něco zůstalo. Je to lehké rozechvění z tance, které přetrvává v místě, tanečnicích i divácích. Věřím, že zde vydrží nejméně do příštího ročníku oslav.

Za organizátory Jana Mokré
www.movokreo.webnode.cz
www.freedomart.cz

Foto: Jan Mokrý

PAMATUJ? PAMATUJ!

Foto: Martina Čermáková

8. března 1944 bylo v koncentračním táboře Osvětim - Birkenau zavražděno v plynových komorách 3792 nevinných mužů, žen a dětí. Jediné, čím se „provinili“, byl pouhý fakt, že byli Židé. Mezi zavražděnými byli i občané bývalého Československa. Každý rok bývá právě v tento den tato děsivá událost dějin (tak nedávných) připomínána sborovým happeningem s názvem Pamatuji! Akce se stejným názvem se konají na různých místech České republiky a státu Izrael. Cílem je vzpomenout a uctít tisíce lidí, kteří s hrdostí čelili ranám osudu. Cestou na jistou smrt zpívali písně jim nejbližší. Písně plné naděje, odvahy a lásky k milované vlasti. Izraelská státní hymna Hatikva, Česká státní hymna Kde domov můj a další hebrejské písně zazněly při této nedělní vzpomínce.

V neděli 8. března 2015 proběhla v režii pěveckého sboru P. A. T. R. O. N. tato akce i v Nedvědicích. Symbolicky se konala před domem č. p. 174, kde pobýval v době druhé světové války Žid Max Eitinger. Narodil se v poměrně idylickém počátku 20. století 2. 9. 1909. Jako spouště Židů mu však nebylo dopřáno prožít plnohodnotný a spokojený život. Jako poslední bydliště je u jeho osoby v pramenech uváděna právě Nedvědice, kde hledal útočiště před stále více intenzivnějšími dopady tehdejší doby. Bohužel, osud ho dostihl i zde. V roce 1942 byl deportován do Terezína, ve stejném roce z Terezína do Baranoviče, kde umírá. V roce 2013 byl před tento dům do dlažby zasazen pamětní kámen.

Na těchto řádcích je uvedeno jedno jméno, jeden zcela zbytečně zmařený lidský život. Představíme si dnes vůbec tu zruďnou mašinerii, která dokázala během jednoho dne sprovodit ze světa téměř čtyři tisíce lidí? Bohužel mezi námi stále existují lidé, kterým možná o tom všem ještě nikdo nevykládal. Více pravděpodobně však je, že mnozí nechťejí slyšet o tom, co

bylo, a historické události je nezajímají. Pokud se ovšem nepodíváme do minulosti a nezkusíme se zamyslet nad tím, co bylo špatně, tak to nikdy nezvládneme udělat lépe.

Je velmi těžké pochopit, proč na nedělní březnové akci v Nedvědicích bylo pouhých 25 lidí. Někdo přišel cíleně, jiný pouze procházel. Není příliš jisté, zda se někteří byli schopni zamyslet alespoň trochu nad smyslem a poselstvím celého projektu, když dokázali odejít v průběhu české státní hymny, která má být tím elementárním symbolem uvědomění si příslušnosti ke svému národu, a tedy i k těm tisícům mrtvým, kteří byli do poslední chvíle hrdí na svoji vlast...

Jsme příslušníky generací, které mají obrovský úkol. Nenechat zapomenout na děsivé úseky dějin. A pokud je to jen trochu možné, připomínat sobě i dalším generacím vše, co se v této epoše dělo. To vše z jednoho prostého důvodu – aby už nikdy nedošlo k podobným šleňným událostem.

Svítilo sluníčko, bylo krásně a možná jste nechtěli z tohoto důvodu myslet na hrůzy, které se tak nedávno děly našim spoluobčanům, a proto jste nepřišli. Pevně věřím, že alespoň někde ve skrytu duše si někdo z vás vzpomněl. Pamatuji tedy!!!

Kristýna Čermáková

LÉTO

Čekáte na léto?

Naproti mu běžte,
viděl jsem jeho stín,
viděl,
to mi věřte.

Viděl jsem léta stín
na křížovických stránkách,
u křížku z mramoru,
u osik, co větve k zemi sklání.

Slyšel jsem léta šum
tam nedaleko Boru,
když běžel jsem po cestě
k mansberskému dvoru.

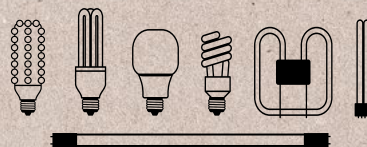
Cítím tě, léto mé,
kolik vůní mícháš?
Já do trávy uléhám,
ty shůry se na mě díváš.

Petr Vejrosta

Svítím vám dlouho.
Až dosloužím, patřím
do sběrné nádoby.

Odevzdejte
nefunkční zářivku
ZDARMA
do sběrné nádoby
EKOLAMP ve sběrných
dvorech, úřadech
a obchodech.

Do sběrné nádoby patří

kompaktní úsporné zářivky, výbojky,
lineární (trubicové) zářivky do 40 cm,
světelné zdroje s LED diodami.

ekolamp

EKOLAMP s.r.o., infolinka: 810 888 100, www.ekolamp.cz

PRVNÍ JARNÍ

21. 3. 2015 - Ráno bylo všechno bílé, mráz vymaloval okna, louky, stromy. Vyjeli jsme brzy, ale slunce už začínalo hřát, obloha bez kazu. Je nádherné ruku v ruce se toulat vysočinou, nádhernými lesy, které tu jsou. Ranní slunce zešikma mříví mezi stromy, žihá cestu, kmeny stromů, tu se zastaví na trsu trávy, podívá se velikosti mraveniště (ale zatím se tam nic nehne, mravenci čekají na teplejší pokyny), probleskne větvemi, provoní jehličí a vrstvy starého listí na zemi, prohřívá meze. Holt jaro je tu.

Včera tak rychlým a lehkým krokem, podél řeky zablácenou stezičkou, nocí z Nedvědice nahoru, do Černovic, dnes s kopce tak brzy zrána se jde také lehce. Chlébské ještě v oparu, krásná ves v kopci, horní a dolní část spojená malou silničkou prudce spadající do údolí podél potoka. Pod hlavní cestou a, bohužel, už léta zavřenou hospodou kovárna s pagodami umně navršeného dříví, o víkendů přijímá hosty, o víkendů si zde chlapi mohou povyprávět. Vpravo stojí růžové stavení č. 3 pana Štourače, který obhospodařuje kapličku naproti. Ta mne někdy zdraví zvoněním a klinkáním při mém příchodu nebo odchodu. Nad ní se krčí ve stínu dvě naprosto úžasné chaloupky jako z pohádky s latkovým plůtkem kolem. Od kapličky do dolní části vsi vede alej mohutných lip.

Pan Štourač je přes jeho pozeňvaný věk pořád kus chlapa. Umí hospodařit, otáčet se, věděl by jak zaměstnat nejméně dva pomocníky. To bych já věděla také. Sedíme v obzvlášť příjemně vytopené kuchyni, na můj udivený dotaz odpovídá, že očekává příjezd spousty příbuzných, mladí včetně pravnučat, bude veselo, po chodbách budou hrčet nákladáky, zatopí se v mysliveckém salonku v krbu a oběd se bude podávat tam. Také vyrazí podívat se na bledule a zřejmě tu i přespí.

A dál už se mnou smýkal dav. Je k nevíře, kolik lidí vyrazilo na bledulový zázrak kolem Chlébského potoka, oba bufety budou narvány k prasknutí. Kolona aut popojíždí krokem, nemají se už kde postavit, tak se těžce otáčí a zase vrací, proti mně jdou trojstupy, podobné prvomájovému průvodu, hodně chodců „dubálistů“ s holemi. Potok čile běží přes drobné splávký, přes kameny, valouny a balvany, příjemná je melodie dravé vody po boku. Nechci plynout proti davu, dnes toužím poznávat nová místa, mám svůj plán, stop se zdaří, tak je o odvoz k Mileně postaráno. A už je tu věž s hodinami na kostele svatě Kunhuty, jenže naproti v cukrárně je také narváno k prasknutí, fronta ke dveřím, ale čiperná, veselá vedoucí má dnes posily. Stále dobře naladěná, stále s úsměvem, otáčí se jako na obrtlíku, práce jde oběma ženám rychle od ruky, zásob prý mají dost, čekaly dnes záplavu hostů. Výtečnou kávu a ještě lepší štrůdl si každý dá s chutí, navíc levně.

Na zelené značce za rohem u bílých Božích muk pod hradem Pernštejnem přemýšlím, jak a kam dál. Boží muka se v už oslnivém slunci tak třpytí, že až oči přecházejí. Vedle nich bílý koberec sněženek. V parčíku nechybí nová bytelná lavice z kulatin, chuť se zastavit potru. Těžce, naproti přes silnici nad potokem se zase nabízí odpočívadlo. Cesta vzhůru po zelené na Sejšek je nádherná. Stoupá dost prudce, kameny, bláto, úzká stezička se skalami a výhledy na vilu v údolí, na hrad. Výše nastoupí lesy, sluncem vytapetované, vábí kmeny mohutných smrků s vrkoči staré seschlé trávy a listů k usednutí, ale zatnu zuby, řekla jsem si až nahoře, tak nahoře. Končí les, před mnou se rozprostře obzor, louky a pole, nad nimi krouží dva jestřábi, na modrém nebi se vznášejí, působí ohromně majestátně.

Dva pocestní tam sedí na mohutné kládě. Usednu k nim, rozhlédnu se. Kouzelný výhled, prostory obrovské, nekonečné, přede mnou se vlní vysočina, kopce a údolí s lesy, zalesněné svahy, hluboko pode mnou leží Pernštejn, vysoko nad ním kdesi na obzoru patrných pár chaloupek ve stráni rozhozených, Smrček.

Přede mnou je bližší hradba kopců a lesů, za ní další a další jako vlny moře, asi 20 hřebenu vln jsem napočítala. V silném oparu se ty vzdálené zcela ztrácejí, až jsou jen tušené...

Mansberk. Část Sejšku, kde je dvůr a pila, spousta hospodářských stavení. Na lukách ve velikých ohradách z klád se pasou ztepilí koně, obraz klidu, míru a pokoje. Sejšek je větší, než vypadal z dálky jako vesnička na kopci. Táhne se podél silnice jako tolik jiných vesnic. Okouzila mne romantická stavení, zejména stodoly z kamene a dřeva, už nepoužívané, břečťanem ovíjené. Myslím na ruch vzdáleného už minulého století, kdy ve dnech žní se sjížděly povozy ke stodolám, všechny pilné ruce ze vsi pomáhaly, sváželo se do stodol obilí. Zasteskne se mně po tom dávném životě, kdy čas neubíhal tak rychle jako nyní, kdy vše mělo svůj řád a rituály, čas, kdy lidé žili v souladu s přírodou a jednotlivými obdobími, jarem, létem, podzimem, zimou.

První písemné zmínky o Sejšku pocházejí z roku 1350. Hospodu naleznou asi v půli vsi, ještě zavřenou, zahrádka láká k posezení. Hospoda Pod Lipou. A lípy za ní jsou hned tři nebo čtyři. Zahrádka s výhledem na další stodolu pod lipami, kde je naskládané dřevo k otopu. Dole pod vsí je rybník s pár lavičkami z kulatin. Na návsi kaplička sv. Anny s křížem, nad ní TK (terapeutická komunita) Sejšek, popisné číslo 13. Rozlehlé nízké stavení s objemným dvorem, s fůrou plastik, soch a sošek, ozdob, totěmů. Vracím se podél prastarého stavení, stojí ve starém ovocném sadu, čekají je lepší časy. Pod nimi kamenné zídky, kde kvetou krokusy, sytě žlutooranžové jako žloutek vajec slepic, které se toulají po zelených lukách a mají tu nejšťavnatější pícninu. Po kamenech zídek se plazí břečťan, další stodola. Podél mramorového kříže odbočují doleva směrem na Doubravník, u křížku se setkávám se čtveřicí vrstevníků, nadšení pohledem na ves a její stodoly náruživě fotí.

Pěšinka mezi loukami s výhledy na obě strany, na vyvýšeninách v okolí chlumpy hájků, borovice, podél cesty rozesety elegantní břízy, dál v borovém lese setkávám vandráky v maskáčích, i prohodíme pár slov. Pak už se cesta vine serpentinami stále dolů, lesem, mezi poli a loukami, až se najednou těsně pode mnou vynoří známá věž doubravnického kostela. Ještě mívám několik opravdu starých už nabílených chaloupek s malými okénky a jsem na náměstí s kostelem, parkem, obecním úřadem i zajímavými domy. Na zastávku vlaku už je to, co by kamenem dohodil, přes koleje, řeku, pod skalami, kolem nizounké do země vnořené malé chaloupky manželů Bělíkových, čiperných víc jak devadesátníků, on ještě stále maluje, i venku, v pleněru, u štaflí. Nesmírně skromní a pokorní človíčekové, za malým okénkem se brzy budou červnat zase muškáty. A ještě vysokou ztepilou lipovou alejí a jsem na zastávce právě včas, abych chytila vlak.

Krásný den, věru nádherný den, a ty výhledy, ty obzory!

Věra Jelínková

CENÍK INZERCE

Ve Zpravodaji je možné inzerovat za následujících podmínek:

Plošná inzerce, formát:

A4	3.200,- Kč	1/2 A4	1.600,- Kč
1/4 A4	800,- Kč	1/8 A4	400,- Kč
1/16 A4	200,- Kč		

Řádková inzerce:

1. řádek (50 znaků) 60,- Kč, další řádky 1,- Kč/1 znak
Všechny uvedené ceny jsou včetně DPH (21 %).

Maxmilián z Pernštejna (1575 – 2. 9. 1593)

Byl Vratislavovým mladším synem a matka mu vybrala dráhu církevního hodnostáře. Od chlapeckých let žil při dvoře olomouckého biskupa Stanislava Pavlovského, v roce 1589 se vydal na vyšší studia do jezuitské koleje v Římě. Byl jmenován olomouckým kanovníkem a zanedlouho komorníkem papeže Klimenta VIII. Novější výzkumy ukazují, že byl cíleně připravován na post olomouckého biskupa. Velkoryse osnované plány však zpřetrhala nenadálá smrt v září roku 1593. Jeho ostatky jsou pohřbeny pod honosným mramorovým náhrobkem s epitafem a bustou s perněštejským erbem v bazilice Panny Marie Větší v Římě.

Jan z Pernštejna ve věku 12 let
Lobkowiczké sbírky

Jan III. z Pernštejna (30. 7. 1561 – 30. 9. 1597)

Prvorozený Vratislavův syn Jan od mládí působil ve službách španělského krále Filipa II. a spojil své životní osudy s vojenským řemeslem. V Evropě se stále více schylovalo k velkému válečnému střetnutí a budoucnost patřila vojevůdcům. Pro úspěšného vojenského velitele se tehdy otevírala pestrá škála možností jak rychle vydělat slušné jmění a výběr ovlivnil i jeho přirozený naturel, podle všeho měl pro vojenskou kariéru určité vlohy. Velitelské zkušenosti sbíral na bojištích v Nizozemí a po roce 1593, kdy v Uhrách vypukla patnáctiletá válka s Turky, přesunul svoji působnost na uherská bojiště, kde jeho vojenská kariéra začala strmě stoupat. Zvláštního uznání dosáhl za své technické a organizační schopnosti v oblasti ženíjní techniky a dělostřelectva. S jeho jménem je spojen vynález a praktické využití důmyslného obléhacího zařízení, které po něm neslo označení „perněštejská petarda“. Sloužilo k rychlému násilnému otevření brány dobývaného města či pevnosti.

Jako voják pobýval v Čechách a na Moravě jen zřídka, neboť v našich končinách se tehdy ještě neválčilo. V roce 1587 se oženil, za manželku mu byla vybrána jeho vlastní sestřenice Marie Manrique de Lara, dcera matčina bratra. Z manželství se narodily čtyři děti: syn Vratislav Eusebius a dcery Anna, která se stala řeholnicí, Frebonie a Eva, která zemřela jako dítě. Po sňatku převzal vládu nad zděděným majetkem, zatíženým dluhy a majetkovými podíly matky a nároky dosud neprovdaných sester. Nákladný život císařského důstojníka a kavalíra si žádal své a zvláště Janovy náklady na vlastní vojenské oddíly neúprosně pohlcovaly jedno panství za druhým – v roce 1585 Přerov, posléze Lanškroun a v roce 1597 Tovačov. V letech 1585 – 1596 rozprodával po kouscích i staré rodové panství Pernštejn a 20. listopadu 1596 v Rájci nad Svitavou prodal za 44.000 zlatých s posledním zbytkem panství i hrad Pernštejn purkrabímu a místodržícímu nejvyššího písařství Pavlu Katharýnovi z Katharů na Jimramově a Šilperce. Možná zapomněl na slova svého děda „hradu Pernštejna, kolébku rodu, nikdy neprodávejte...“ Slibnou vojenskou kariéru Jana z Pernštejna necelý rok po prodeji hradu přervala smrt. Artilerie, s níž slavil úspěchy, se stala i jeho osudem. 30. září 1597 při obléhání klíčové pevnosti Rábu v Uhrách byl smrtelně zraněn kulí z tureckého děla, která jej zasáhla přímo do prsou a od trupu oddělila hlavu a levou ruku s ramenem.

Pernštejský rod tak na řadu let zůstal bez dospělého mužského představitele. Přesto se perněštejská rodina těšila u pražského rudolfínského dvora značné pozornosti a mimořádnému významu. Důvodem byla dlouhodobá španělská kulturně-politická orientace rodiny a „perněštejský salon“, který již za života svého muže vytvořila a pak udržovala Vratislavova žena Marie Pernštejská de Lara. Pernštejský dům na Hradčanech se stal

Portrét Jana z Pernštejna z roku 1591, v pozadí Český Krumlov
Lobkowiczké sbírky

jedním z významných center společenského a politického života císařského dvora Rudolfa II., ostrovem španělské kultury a katolické zbožnosti v převážně protestantské Praze a významným střediskem tehdejší diplomacie, vytvářené především sítí osobních a příbuzenských kontaktů. V domě, kterému pevnou rukou vládla vdova po Vratislavovi Marie Pernštejnská de Lara, žila i Janova rodina a všechny neprovdané dcery. Ve srovnání s předcházejícími generacemi se Vratislavovy dcery vdávaly poměrně pozdě, bylo těžké nalézt ženichy, kteří splňovali náročné požadavky rodiny, zejména vazby na španělsko-habsburský zájmový okruh. Převážně byly provdány do ciziny. Pernštejnský salon nebyl jen místem sprádaní politických sítí, ale i místem různých setkání a radovánek včetně milostných. Obzvláště vdova po Janovi z Pernštejna, Marie Pernštejnská de Lara se nechvalně proslavila svými milostnými a politickými aférami a někdy jí bývá přisuzováno působení ve „špionážních službách“ papežské politiky a jezuitského řádu.

Jan z Pernštejna na zasedání většiny zemského soudu r. 1593
Detail z obrazu SZ Opočno

Jedinou z dcer, která měla manžela ze starých domácích rodů, byla Polyxena. V jednadeceti letech byla provdána za vladaře domu rožmberského skoro šedesátiletého pana Viléma z Rožmberka. Velkolepá svatba v roce 1587 spojila dva nejmocnější katolické rody v zemi, ale ani tato čtvrtá manželka nepřinesla panu Vilémovi potomky. Když po pěti letech zemřel, představovala Polyxena jednu z nejbohatších vdov v zemi. Po manželově smrti se věnovala vlastním rodinným záležitostem a stala se ozdobou perňštejnského salonu na Pražském hradě, kde se zdržovaly i ostatní již provdané sestry.

Na rozdíl od velkého politického významu, který si perňštejnská rodina díky vazbám na císařský dvůr stále udržovala, se její majetek povážlivě tenčil. Nejtěživější dluhy vyřešil po Janově smrti prodej posledního moravského panství Prostějova. Do 17. století tak vstupovali Pernštejnové pouze jako držitelé několika domů v Praze a zástavním právem drženého panství Litomyšl.

Vratislav Eusebius z Pernštejna (1594 – 26. 7. 1631)

Když byly Vratislavovi tři roky, padl v bitvě jeho otec Jan III. z Pernštejna. Poručnicí majetku dětí zemřelého Jana byla v roce 1603 ustanovena jejich teta Polyxena z Pernštejna. Děťství pravděpodobně prožil obklopen ženským příbuzenstvem v Čechách, po druhém sňatku své matky Marie Pernštejnské s Brunem z Mansfeldu roku 1606 se rodina přestěhovala do Vídně. Dospíval v době, kdy začala třicetiletá válka, která zcela ovlivnila jeho osud. Prodělal vojenský výcvik, jak bylo u chlapců ve šlechtických ro-

dinách té doby zvykem, a po vzoru svého otce se rozhodl pro vojenskou kariéru. První doklad o jeho vojenské službě je až z roku 1623. V roce 1627 převzal do svých rukou litomyšlské panství s poděkováním své „vzácné, pravé a věrné poručnici“ a zároveň Polyxeně postoupil jako úhradu jejích starších pohledávek perňštejnský palác na Pražském hradě. Krátce po tomto finančním vyrovnání císař Ferdinand II. udělil Vratislavovi litomyšlské panství do dědičné držby. Jako své nové sídlo zakoupil Vratislav Eusebius roku 1630 honosný palác na Malostranském náměstí v Praze. Toto pražské obydlí „zchudlého posledního potomka kdysi nejbohatšího českého panského rodu“ dobře známe, v jeho prostorách sídlí Poslanecká sněmovna Parlamentu České republiky. Pustil se i do reorganizace litomyšlského panství, kde rozšířil zámecký pivovar a založil nový velký panský dvůr, nazvaný Pernštejn. Majetkovou základnu mu pomáhala rozšiřovat teta Polyxena výhodným skupováním konfiskovaných panství. V české společnosti, rozvrácené třicetiletou válkou a náboženskými represemi, patřil poslední Pernštejn stále mezi elitu mocenskou i majetkovou. Stál na vítězné císařské straně a postavení, jaké zaujali u císařského dvora jeho nejbližší příbuzní, jej předurčovalo ke slibné kariéře.

Jeho konec však přišel náhle v létě roku 1631. Pod velkým generálem Tillyho očekával se svou jednotkou střet se švédskou armádou v severním Německu. Byl vyslán v čele průzkumného oddílu vstříc Švédům a v bezvýznamné šarvátkě u města Tangermünde byl těžce raněn a krátce poté na následky zranění zemřel.

Stalo se tak 26. července 1631. Bylo mu 37 let, zemřel svobodný a bez potomků. S jeho smrtí se uzavřela mužská linie slavného rodu pánů s erbem zubří hlavy, pánů z Pernštejna.

Ještě před smrtí odkázal svůj majetek mladší sestře Frebonii Eusebii. Frebonie se nikdy neprovdala a na zřeteli měla spíše radosti duchovní než světské. Do válkou pustošené Litomyšle povolala bratry z řádu piaristů a založila ve městě řádovou kolej, jež měla plnit funkci vzdělávací i posláním rekatolizační. Pravidelné vyučování v piaristickém gymnáziu začalo v roce 1644. Zemřela 6. února roku 1646 jako poslední příslušnice pernštejnského rodu.

Polyxena z Pernštejna (1566 – 24. 5. 1642)

O zachování pomyslného pernštejnského dědictví v českých zemích se nakonec zasloužila žena, Polyxena z Pernštejna, nejvýznamnější z dcer Vratislava Nádherného.

Polyxena z Pernštejna
Lobkoviczké sbírky

V roce 1603, šestnáct let po svém prvním sňatku, ve svých 37 letech se tato mimořádně vzdělaná, kultivovaná a zámožná „první dáma Království českého“ provdala za nejvyššího kancléře Zdeňka Vojtěcha Popela z Lobkovic. Manželství, které provázal i hlu-

boký citový vztah, bylo dlouho bezdětné. V roce 1608 se narodil vytožený dědic Václav Eusebius, který se stal prapředkem všech pozdějších větví Lobkoviců. Narození syna znamenalo v životě paní Polyxeny zásadní životní předěl. Najednou už bylo pro koho hromadit dědictví a ona začala hospodařit, kupovat, prodávat. Ze-

Soška Pražského Jezulátka – dar
karmelitánům od Polyxeny
z Lobkovic v r. 1628

jména v době majetkových konfiskací po Bílé hoře patřila k nejvýznamnějším zájemcům o levné nákupy českých panství, které se staly základem moci lobkovickeho rodu v barokní době. Ale nešlo jen o majetek. Postarala se, aby se starobylý symbol zubří hlavy stal součástí erbu lobkovickeho. Spojení dvou erbů mělo tehdy silnou symboliku, ale

dnes si mnohem více ceníme spojení rodových archivů Pernštejnů a Lobkoviců, o které se rovněž zasloužila. Nejproslulejší památkou na rod Pernštejnů, jejíž pověst překračuje hranice kontinentu, je záračná soška Pražského Jezulátka v kostele P. Marie Vítězné v Praze na Malé Straně. Sošku v roce úmrtí svého manžela věnovala zdejšímu karmelitánskému klášteru právě paní Polyxena.

Fyzická existence příslušníků rodu zubří hlavy byla po více než čtyřech staletích ukončena, ale zůstala po nich spousta památek, které záměrně vytvořili „ku poctivosti rodu svému a dobré památce jeho“. Tyto památky můžeme navštívit, můžeme si je prohlédnout. Nejvíce předmětů, které prošly rukama pánů z Pernštejna, nalezneme v roudnické lobkovicke galerii a v lobkovicke, původně pernštejnském paláci na Pražském hradě. Všechny mají svoje kouzlo, ale příznějme si, že kouzlo prastarého hradu Pernštejna, kolébky rodu, patří k nejpůsobivějším.

Z knih: Petr Vorel: Páni z Pernštejna – Vzestup a pád rodu zubří hlavy v dějinách Čech a Moravy, vydané nakladatelstvím Rybka Publishers v Praze roku 2012; Pernštejnové a jejich doba - výběrový katalog a stručný průvodce výstavou, kolektiv autorů, vydal NPÚ v Praze roku 2012; vybrala a upravila Eva Škrabalová

Vážení čtenáři,

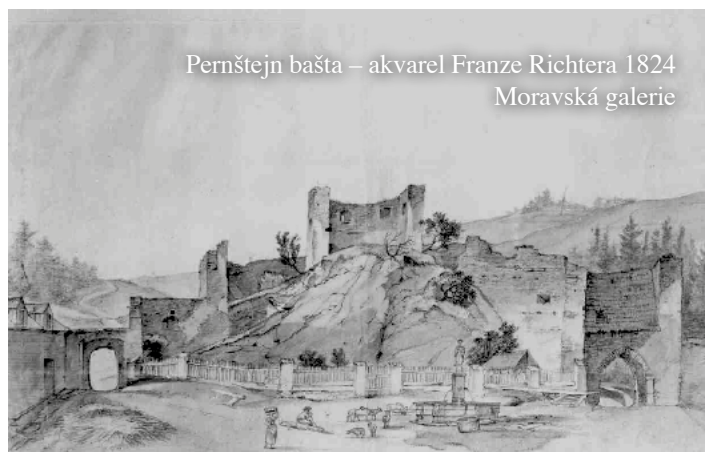
v uplynulých více než dvou letech jste na tomto místě mohli pročítat články o historii rodu pánů z Pernštejna, které pro nás připravovala PhDr. Eva Škrabalová.

Děkujeme paní Škrabalové za vyčerpávající zpracování historie tohoto našeho významného rodu. Vyčerpávající jednak po stránce množství sdělených informací, ale pro ni i po stránce množství odvedené práce. Každého čtvrt roku totiž musela zpracovat a sepsat několik stran textu včetně obrazového doprovodu. Věříme, že tak čtenářům Zpravodaje poskytla velmi zajímavé čtení.

Páni z Pernštejna končí, ale nekončí naše stránky z historie. V příštích číslech Zpravodaje bychom chtěli přiblížit i další rody, které se do historie našeho hradu Pernštejna více či méně zapaly. Věříme, že pro Vás budou jejich osudy stejně tak zajímavé jako osudy rodu Pernštejnů.

redakce

OTEVŘENÍ HRADNÍ BAŠTY NA PERNŠTEJNĚ

Ve čtvrtek 7. května 2015 byla slavnostně znovuotevřena bašta na státním hradě Pernštejně. Z bašty je mimořádně pěkná vyhlídka na hradní palác a celé okolí Pernštejna.

Pernštejnská bašta vznikla na přelomu 15. a 16. století. V první fázi bylo zbudováno předsunuté izolované opevnění s věžkou s podkovitým půdorysem o dvou podlažích osazených střílnami. Ve druhé fázi byla vybudována hradba kolem hospodářského dvora a krčmy. Nové hradby spojující nyní dosavadní věžku s vlastním hradem ji obkroužily a vytvořily tak již klasickou podkovitou baštu v čele opevnění.

Své kvality v boji prokázala bašta až v roce 1645, v letech třicetileté války, kdy byl hrad obléhán švédským vojskem. Se zrušením pevnostní funkce hradu v roce 1760 přestalo být opevnění udržováno v bojeschopném stavu, rozpadla se střecha i dřevěná přístupová schodiště a bašta se pomalu změnila v zříceninu.

Malebnost a skvělý výhled na hrad přiměly v 19. století tehdejšího majitele hraběte Mittrowského proměnit chátrající baštu v romantickou zříceninu. Terénní úpravy, výstavba pohodlných schodišť a instalace mramorových laviček měly za cíl zapojit baštu do komplexu barokních okrasných zahrad, romantického parku a lesoparku rozkládajícího se na svazích hradního kopce.

Bašta bude přístupná návštěvníkům, kteří budou mít zakoupenou vstupenku na některý z prohlídkových okruhů hradu (tj. prohlídkový okruh I. až IV.) a navíc bude zpřístupněna mimořádně v rámci kulturních akcí a doprovodných programů.

Obnova bašty a 1. hradní brány byla realizovaná v rámci projektu „Historie je svědectvím doby, životem památky a učitelem života“, který byl spolufinancovaný Evropskou unií z pro-

středků Evropského fondu regionálního rozvoje v rámci Programu přeshraniční spolupráce Slovenská republika – Česká republika 2007–2013.

Zároveň s otevřením hradní bašty byla 7. 5. 2015 ve velkém sále sýpky hradu Pernštejna zahájena výstava **Romantická zbrojnice rodiny Mittrowských**. Výstava se koná u příležitosti 370. výročí zahájení obléhání hradu Pernštejna švédskými vojsky 7. – 21. 5. 1645. Nejedná se o výstavu zbraní, ale o výstavu, která je věnovaná romantické zbrojnici, instalované na hradě v roce 1871 a rovněž osobě zadavatele - hraběti Vladimírovi I. Výstava je otevřena shodně s provozní dobou hradu do 31. 10. 2015.

Eva a Jakub Škrabalovi

SEDMDESÁTÉ VÝROČÍ II. SVĚTOVÉ VÁLKY

Již tradičně se setkávají v předvečer oslav konce II. světové války v Evropě u památníku partyzánů nad Dolním Čepím staří i mladí ze širokého okolí. Někteří už čtyřicet let (a já se k nim hlásím). Při letošním vzpomínkovém večeru 7. května bylo přítomno veliké množství občanů.

Krásné údolí řeky Svratky mezi kopci Babylonem a Čepičkovým vrchem navazující na rozsáhlé polesí Sýkoře se trvale zapsalo do posledních dlouhých měsíců konce této hrůzné války. Památník partyzánského hnutí stojí na místě, kde sice nebylo obětí na životech, ale je symbolickým místem kontaktů a schůzek, výměny důležitých zpráv a informací i přípravy na letecké shozy zbraní. Nedaleko v obci Horní Čepí sídlil partyzánský štáb - v krutých podmínkách zimy, nedostatku jídla, při soustavném boji se speciálními jednotkami SS, wehrmachtu a četnictva. Současně je památník připomenutím lidské důvěry jednoho k druhému, zodpovědnosti a nenávisti k německým okupantům. Nezáleželo na tom, zda to byl Rus, Ukrajinec, Slovák, Polák nebo Čech. Nezáleželo na náboženském vyznání nebo na politické orientaci. Rozhodující byla víra v porážku Německa.

Památník byl z iniciativy místní organizace Svazu protifašistických bojovníků postaven brigádnicky občany Horního a Dolního Čepí za pomoci občanů okolních obcí a brigádníků z řad pracovníků Uranových dolů v Dolní Rožince od května 1974 do května 1975.

Druhá světová válka byl celosvětový vojenský konflikt, jehož se zúčastnila většina států světa a jenž se stal s více než 60 miliony obětí dosud největším a nejmocnějším zničujícím válečným střetnutím v dějinách lidstva. Tuto válku provázely v dosud nevídané míře zločiny proti lidskosti, válečné zločiny a nelidské zacházení s válečnými zajatci. Oproti všem dřívějším válkám bylo průběhem bojů podstatně zasaženo rovněž civilní obyvatelstvo, jež utrpělo obrovské ztráty. Vedle hrůzné genocidy 6 milionů ev-

ropských Židů bylo Němci prováděno systematické vyhlazování slovanského obyvatelstva na okupovaných územích východní fronty, kde bylo na 8 milionů civilních obětí.

70 let od konce II. světové války si však musíme připomenout, že německý nacismus byl poražen vojensky, ale v myšlenkách i mladých lidí žije v Evropě dál.

Dnes jsme svědky snahy již poněkolkáté upravovat naše dějiny. Tak jako bylo nespravedlivé po roce 1948 odsuzování našich vojáků, kteří bojovali a mnozí zahynuli v armádách západních spojenců, tak je stejně nespravedlivé dnešní zkrakování vítězného postupu Rudé armády. Stejně stateční a obětaví vojáci – hrdinové - byli na východní i západní frontě.

I po sedmdesáti letech od konce té strašné války zůstávají u některých obětí spojených s Nedvědicí otazníky. Seznam těch, kteří byli popraveni, umučeni či zahynuli v souvislosti s válkou, si nyní připomeňme. Jistě budeme v historické komisi rady městyse vděční za Vaše případné doplnění nebo upřesnění.

- Rudolf Berka, učitel, 24. ledna 1945 popraven v koncentračním táboře
- Antonín Chytrý, zámečnick, 24. září 1944 zemřel na následky zranění při náletu v Brně
- Josef Knoflíček, tkadlec, 5. října 1944 zatčen a je nezvěstný
- Josef Lorenc, elektrotechnik, 7. května 1943 umučen ve vězení
- František Marek, pozlacoavač, 29. března 1943 umučen v koncentračním táboře Osvětim
- Stanislav Opatřil, tovární dělník, 9. května 1945 zastřelen za Doubravníkem
- Josef Pařízek, invalidní, 5. října 1944 zatčen a je nezvěstný
- Vladimír Pokruta, dělník, 12. března 1943 zemřel ve Vídni
- Josef Popelka, dělník, 12. srpna 1942 odveden na práci do Berlína a dále je nezvěstný
- Alois Rossi, dělník, 9. května 1945 zastřelen v Nedvědicí na Vejpustku
- Bohumil Sís, železniční úředník, 30. května 1945 popraven v Berlíně
- Benedikt Waltr, kominický mistr, 9. února 1943 umučen v koncentračním táboře Zwickau
- Věra Waltrová, ošetřovatelka, v dubnu 1945 zahynula při leteckém náletu ve Vídni

Milióny mrtvých, jejichž smrt vykoupila to, že žijeme jako národ, mluvíme česky, máme svoji kulturu, nám ukládají nezapomínat na dobu naší poroby. Čest jejich památce! Veďme, prosím, k tomuto vztahu i své děti.

Jiří Šmíd

Prodejci jsou připraveni

od vás odebírat malé elektrospotřebiče přímo na prodejních bez nutnosti nákupu nových spotřebičů.

U všech zodpovědných prodejců!

Platí zejména pro velké obchodní řetězce.

ELEKTROWIN a.s.
Michelská 300/60, 140 00 Praha 4, tel.: 241 091 835
e-mail: info@elektrowin.cz, www.elektrowin.cz

ZÁJEZD NA DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ

Všichni to známe. Někdy stačí jeden nevinný vtip a může se spustit doslova lavina nedorozumění. Jaké to je, když si na rodné návštěvě zavtipkuje budoucí otec o jméne svého dítěte, jsme se jeli v neděli 17. května přesvědčit do Městského divadla Brno.

Komedie Jméno francouzských autorů Matthieu Delapor-

Foto: internetové stránky MD Brno

te a Alexandra de La Patellière byla poprvé uvedena v roce 2010 v Paříži. V Městském divadle Brno byla v letošním roce uvedena v české premiéře.

Zmiňované nedorozumění způsobí jedna z postav hry - čtyřicátník Vincent, kterého se přátelé neustále ptají na jméno jeho prvního potomka. Vincent z legrace (a snad i s úmyslem, že bude mít konečně od dotazů pokoj) pronese jméno, které ho momentálně napadlo. Až doposud by bylo vše v pořádku, kdyby ovšem ono jméno nebylo Adolphe (Adolf). Když přítomní jméno slyší, vypukne chaos a na Vincenta se snáší neutuchající hysterické výlevy, kterými mu chtějí volbu jména vymluvit. Vincent se svým vtipem poměrně dobře baví. Ovšem během jednotlivých promluv ostatních vyplouvá na povrch jedno překvapení za druhým, která jsou pro mnohé přítomné doslova šokující.

V hlavních rolích jsme viděli Martina Havelku, Alenu Antalovou, Viktora Skálu, Viktorii Matušovou a Jakuba Uličníka.
Kristýna Čermáková

V NEDVĚDICI PODVAAČTYŘICÁTÉ

Foto: Antonín Špaček

Ano, v sobotu 25. dubna 2015 se sešli v sokolovně v šest ráno pořadatelé 42. ročníku pochodu Za krásami okolí Nedvědice. Předpověď počasí přímo vybízela potenciální účastníky ke skutečné turistické činnosti. Však na trasy se vydalo celkem 951 turistů. Většina šla pěšky, někteří vyjeli do přírody na kole. Nejvíce lákaly trasy krátké, dávno pryč je doba, kdy se u nás vydalo na padesátikilometrový pochod přes dvě stovky vytrvalců. Ale zase vidět malé, často úplně maličké děti, jak jsou spokojené, když drží v ruce svůj první či druhý diplom za účast, to je moc pěkné a nepochybně je to i příslib do budoucna, že pochody a turistika budou žít.

Jaká je tedy letošní nedvědicí statistika? Pěší trasu 50 km absolvovalo 13, 30 km 44, 18 km 113, nejkratší 14, či 12 km 703 a trasu podle souřadnic šli jen 3 lidé. Na kole jelo 50 km 48 a 32 km 27 cyklistů. Kdo byl tuto sobotu v přírodě, určitě svého rozhodnutí nelitoval. Vždyť takových příjemných dnů na jaře příliš nebývá. Jasno, teplota přes den kolem 20 °C, navíc kvetoucí trnky, které svou bílou barvou doplňovaly jarní zeleň.

Nedvědicí pochod nabízí sice sportovní vyžití, lidé ale mají tento den už mnoho roků spíše jako akci společenskou. Sejdou se s kamarády, sjedou se často i z dálek rodinní příslušníci, kteří mají pak celý den, aby nejprve v přírodě a následně pak v některé hospůdce, v cukrárně či doma probrali, co se od poslední událo.

Když se pak přiblížil večer a do cíle přicházeli poslední turisté, asi nejvíce unaveni byli pořadatelé. Tři desítky obětavých už plánují, co narok udělat jinak, co stejně, kam přivést turisty při 43. ročníku, tedy 23. dubna 2016.

Petr Vejrosta

Foto: Blanka Dračková

PODĚKOVÁNÍ

Ráda bych touto cestou velice poděkovala paním učitelkám Štarhové a Dudákové za výborně připravenou besídku ke dni maminek. Básničky dětí byly překrásné a dárečky pro nás maminky dokonalé.

Málokdo z nás si dokáže představit, jak náročná je práce s malými dětmi, kolik úsilí a nesmírné trpělivosti musí paní učitelky vynaložit, než připraví a sladí děti na besídku. Při takto vydařené besídce si to užívají nejen děti, ale také i my rodiče a nejedné mamince ukápně i slza dojetí, když vidí své dítě šťastné a spokojené. Dětičky jsou díky Vám moc šikovné! Ještě jednou děkuji Vám všem, kteří se celý den věnujete našim dětem. Budeme se velice těšit na další vydařené akce v naší školce.

Spokojená maminka Hana Štětínová

HASIČI INFORMUJÍ

Dětská hasičská liga v Nedvědici
Foto: Eva Ondráčková

V úterý 31. března 2015 v 17.51 hodin vyjela jednotka SDH Nedvědice společně s profesionální jednotkou Hasičského záchranného sboru Tišnov k technické pomoci v podobě odklizení části stromu padlého na komunikaci v obci Křížovice. Po rozřezání a odklizení stromu z vozovky se jednotka vrátila po 20. hodině na základnu. Zásahu se zúčastnilo osm členů zásahové jednotky SDH Nedvědice.

Letošního roku se zúčastnili naši nejmladší hasiči zatím dvou kol dětské hasičské ligy okrsku Dolní Rožínka. Pořadatelem prvního kola dětské hasičské ligy, které proběhlo v sobotu 9. května, byl místní sbor dobrovolných hasičů Nedvědice. Z celkového počtu 27 soutěžících družstev v kategorii žáci se družstvo Nedvědice A umístilo na 21. místě a družstvo Nedvědice B na 25. místě. V kategorii dorostu soutěžila tři družstva a vítězem se stalo družstvo z Ubušína. V sobotu 23. května proběhlo druhé kolo dětské ligy, tentokrát v Rodkově. Družstvo Nedvědice A obsadilo 16. příčku a družstvo Nedvědice B se umístilo na 24. místě. V kategorii dorostu se vítězem opět stalo družstvo z Ubušína. Za zmínku stojí, že družstvo Nedvědice A se s časem v požárním útoku dostalo pod hranici jedné minuty. Průběžné výsledky a kalendář soutěží je možno sledovat na internetových stránkách: www.okrsekdr.cz/category/zavody/

V neděli 24. května 2015 se uskutečnila v Dolním Čepí okrsková soutěž v požárním útoku a štafetě. Hasiči z Nedvědice se zúčastnili s jedním družstvem žen, dvěma družstvy mužů a dvěma družstvy dětí. Z celkového počtu 23 družstev obsadili muži 7. a 12. místo. Dětská družstva obsadila 4. a 5. místo. Čest nedvědických hasičů zachránily ženy, které ve své kategorii zvítězily.

Padlý strom v Křížovicích
Foto: Martin Kytner

V úterý 21. dubna 2015 v 15.05 hodin vyjela jednotka SDH Nedvědice k technické pomoci v podobě odklizení vyvráceného stromu a posouzení situace v místní části Bejrút v Nedvědici. Důsledkem silného větru se vyvrátil jeden vzrostlý smrk na zahradní domek a plot u řadového domu. Vyvrácený smrk byl z části odklizen. U druhého smrku hrozilo též velmi reálné nebezpečí vyvrácení, proto bylo rozhodnuto o skácení a zamezení dalším škodám na majetku. Zásahu se zúčastnilo šest členů zásahové jednotky SDH Nedvědice.

Během dubna proběhla tři školení s hasičskou tematikou. Po absolvování pětidenního kurzu na školicím středisku v Tišnově disponuje jednotka SDH Nedvědice novým strojníkem. V návaznosti na nově založenou hasičskou mládež bylo nutné vyslat tři členy na kurz způsobilosti k práci s mládeží. V neposlední řadě absolvoval velitel jednotky SDH Nedvědice periodické školení na školicím středisku v Tišnově.

I hasiči z Nedvědice vnímají dnešní dobu v uvozovkách jako „dotační“. Také se zapojili do různých dotačních programů svými žádostmi. Zastupitelstvo JMK na zasedání 30. dubna schválilo dotace pro jednotky dobrovolných hasičů obcí Jihomoravského kraje v celkové výši 51,494 milionů Kč. Poskytnuté dotace budou použity na zajištění, udržení a zlepšení akceschopnosti jednotek SDH, které se podílejí nejen na hašení požárů, ale i na záchranných pracích, při živelních pohromách nebo jiných mimořádných událostech. Rozdělení dotací vychází z Dotačního programu na požární techniku a věcné prostředky k řešení mimořádných událostí jednotek SDH měst a obcí Jihomoravského kraje a z doporučení odborné komise. Sboru dobrovolných hasičů Nedvědice byla přidělena nadprůměrná suma na přestavbu vozidla na hasičský speciál.

Petr Konečný

VÍTÁNÍ OBČÁNKŮ

Slavnostní přivítání nově narozených miminek do řad nedvědických občanů na radnici organizujeme většinou dvakrát do roka. V loňském roce se vítání uskutečnilo na jaře, a protože na podzim probíhaly komunální volby, proběhlo další vítání občánků až letos 14. března.

Zasedací místnost se opět zaplnila kočárky a dětskými sedačkami. Dětský pěvecký sbor Petry Cvrkalové – Cvrčci připravil příjemný hudební doprovod a pan starosta se zhostil úkolu přivítat nově narozené děti. Tentokrát jich bylo 12. A které děti se v Nedvědici narodily? Laura Bortolin, Aneta Navrátilová, Jonáš Šimáček, Ondřej Švík, Karolína Mistrová, Ema Jírová, Adéla Pokorná, Lukáš Kovář, Klára Opatřilová, Adam Klusák, Jakub Zapletal a Radek Blažek.

Zdena Kincová

ODDÍL STOLNÍHO TENISU NEDVĚDICE

Foto: Petr Řehůřek

V uplynulém soutěžním ročníku 2014/2015 se soutěžních utkání nad „zelenými stoly“ zúčastnily opět dva kvalitně postavené nedvědicke týmy! V nejvyšším okresním přeboru reprezentoval Městys Nedvědice náš tým A, který v ročníku 2013/2014 suverénně a zcela jednoznačně dominoval nižší soutěži OP2. Před začátkem nové sezóny vyvstávala otázka, jak se tento tým složený téměř výlučně z hráčů, kteří nikdy vyšší soutěž než OP2 nehráli, popere s touto relativně vynikající a velmi těžkou vyšší soutěží.

Nyní můžeme již směle říci, že naši borci v této zkoušce uspěli. V průběhu sezóny to dokonce vypadalo, že se naše áčko bude schopno držet těsně za samotnou špičkou OP1 tj. na 3. – 4. místě, a to dílem díky výhodnému losu v dvojkolovém systému a částečně také tím, že nás soupeři jako nováčky podcenili.

Foto: Petr Řehůřek

Tahounem našeho A týmu byl stejně jako loni bývalý divizní hráč Rovečného Milan Smolík, který i přes občasné výpadky formy bravurně skolil ostřílené protivníky a v konečném žebříčku jednotlivců obsadil vynikající 3. místo, a to z několika set hráčů z celého okresu Brno - venkov! Další oporou týmu byl Luděk Štěpánek, který téměř po celou sezónu svými nadprůměrnými výkony potvrdil rostoucí herní kvalitu. V základu týmu A dále nastupoval Filip Urbánek, který i přes ztrátu formy odvedl několik výborných výsledků, a Vlastimil Wunsch, který taktéž několikrát zazářil, ale v těžké soutěži OP1 nenašel optimálnější rytmus. Podle potřeby z taktických důvodů dále tým A plnohodnotně doplňovali dva hráči z B týmu - stále se zlepšující nepřijemný obranář Miroslav Bednář starší a v životní formě hrající topspinový útočník Radim Mareš.

Naše „béčko“ ve velmi kvalitní sestavě (posíláno o talentovaného hráče „áčka“ Vlastíka Wunsche) nekompromisně drtilo svoje soupeře a vybojovalo skvělé třetí místo v okresním přebo-

ru 3. třídy. Jedná se o velký úspěch a potvrzení toho, že kvalita stolního tenisu v Nedvědici díky pravidelnému tréninku hráčů a konfrontaci s lepšími soupeři stále roste! Za B tým dále k utkáním nastupovali tito hráči: Radim Mareš, Miroslav Bednář starší, Miloslav Smolík, Zdeněk Vejrosta, Martin Šenkýřík a Zdeněk Křivánek.

V nedvědicke herně také stále probíhají pravidelné tréninky naší mládeže. V sobotu 14. 3. 2015 se v Moravském Krumlově uskutečnil bodovací turnaj žáků ve stolním tenise. Hrál se na pěti stolech v nově zrekonstruované tělocvičně místní sokolovny. Turnaje se zúčastnilo 40 hráčů a hráček z celého okresu. Náš klub jeli reprezentovat Jan Němeček (2003), Ondřej Pokorný (2003) a Monika Řehůřková (2006). Byl to pro všechny tři první turnaj a z toho pramenila pochopitelná nervozita. Musím však říct, že všichni tři odehráli několik pěkných zápasů a nasbírali cenné zkušenosti, které se budou hodit na následujících turnajích v příští sezóně. Honza skončil po čtyřech výhrách a dvou prohrách dvacátý, Ondra byl po třech výhrách a třech prohrách dvacátý čtvrtý a Monika po třech výhrách a dvou prohrách obsadila třicátou pátou příčku. Všem gratuluji a doufám, že na příští turnaj pojedeme v rozšířené sestavě a budeme bojovat o lepší umístění.

Naším mladým hráčům se věnuje Radim Mareš a „externí“ trenér s licenci Petr Hlucháň. Petr vede tréninky opravdu výborně, všestranně a metodicky. Petrovi a Radimovi patří veliký dík za tuto bohuželbohu činnost!!! Noví zájemci z řad mládeže jsou samozřejmě vítáni.

Závěrem bych se rád zamyslel nad našimi sportovními cíli do nadcházející sezóny. Standardně bychom asi měli mít za cíl udržení stávajících soutěží a posílení tvrdě vydobytého dobrého postavení v silné konkurenci tradičních týmů v rámci našeho okresu. Myslím ale, že člověk (a právě proto je člověk člověkem) by si měl klást stále vyšší cíle a snažit se jakoukoli svoji činnost stále zlepšovat a zdokonalovat. Proto bych jako cíle do budoucna viděl posílení kádru alespoň jedním špičkovým hráčem, postupu B týmu do OP2 a A týmu do krajské soutěže. Možná to zní nereálně, ale vždyť kdo z nás by si před čtrnácti lety, kdy jsme oddíl stolního tenisu v Nedvědici zakládali, pomyslel, že někdy v budoucnu budeme v očích hráčů z nejlepších týmů okresu Brno - venkov respektovaní a obávaní soupeři, kteří navíc sbírají i individuální ocenění na slušně obsazených stolnětenisových turnajích, a to i mimo náš region!

Foto: Petr Řehůřek

Děkujeme všem našim fanouškům za přízeň, představitelům městyse Nedvědice za možnost hrát v naší sokolovně mistrovské zápasy a za to, že podporují naši mládež. Dále děkujeme firmě Tyco Electronics Czech s.r.o. Kuřim za finanční dar na zakoupení nových desek na jeden z našich závodních stolů!

Za oddíl stolního tenisu Nedvědice
Luděk Štěpánek a Petr Hluchář

Okresní přebor 1. třídy

	Tým	Záp.	Vých.	Rem.	Proh.	Body
1.	Silůvky "C"	22	20	1	1	83
2.	N. Bránice "B"	22	16	1	5	71
3.	Rebešovice "B"	22	14	1	7	65
4.	Mokrá "B"	22	9	5	8	54
5.	Telnice "A"	22	10	2	10	54
6.	Nedvědice "A"	22	10	1	11	53
7.	Lažánky "A"	22	8	4	10	50
8.	Ořechov "A"	22	8	3	11	49
9.	Řeznovice "D"	22	8	2	12	48
10.	Tišnov "C"	22	7	4	11	47
11.	Oslavany "A"	22	4	4	14	38
12.	Radostice "A"	22	3	2	17	33

Okresní přebor 3. třídy

	Tým	Záp.	Vých.	Rem.	Proh.	Body
1.	Lomnička "A"	20	19	1	0	78
2.	Rebešovice "C"	20	15	2	3	67
3.	Nedvědice "B"	20	12	2	6	58
4.	Ostopovice "B"	20	9	3	8	50
5.	Neslovice	20	9	3	8	50
6.	Oslavany "B"	20	8	4	8	48
7.	N. Bránice "C"	20	7	4	9	45
8.	Ořechov "B"	20	7	2	11	43
9.	D.H. Loučky "A"	20	6	1	13	39
10.	M. Knínice "B"	20	5	3	12	38
11.	Radostice "B"	20	0	1	19	21
12.	Prace "B"	0	0	0	0	0

KARNEVAR NEBO KARNEVAL?

Foto: Petra Zbořilová

opouštěli poslední návštěvníci sál, mohli si organizátoři spokojeně říct, že se karneval povedl.

Celé odpoledne proběhlo v režii pracovníků městyse Nedvědice, ale ti by se neobešli bez řady ochotných dobrovolníků a také bez štědrých sponzorů.

Všem patří velký dík!

Petr Čermák

Foto: Petra Zbořilová

Karnevalové veselí navštěvuje Nedvědici každým rokem na přelomu února a března v podobě tradičního dětského karnevalu.

Letošní rok se vyzdobená sokolovna začala plnit 7. března odpoledne. Postupně se na parketu objevilo asi 70 nejrůznějších masek. Děti pobíhaly, honily se, ale také pózovaly a tatínkové, maminky, babičky a dědečkové - zkrátka všichni příbuzní - fotografovali jako o život.

Hlavní karnevalovou zábavu dětem připravilo Divadlo Netratrdlo. Název programu Karnevar – aneb vaření karnevalového menu nenechal nikoho na pochybách, o co tentokrát půjde. Vařilo se snad úplně všechno. Šikovné děti dělaly radost maminkám, které se určitě těšily, že si příští den od vaření trochu odpočinou...

Sladké odměny za splněné úkoly, s trochou štěstí získané velké množství cen z malé i hlavní tomboly a k tomu skvělý program – to všechno vyvolalo u dětí radost a úsměvy. „Peklo“ nabídlo bohaté občerstvení, takže když před šestou hodinou večerní

INZERCE

Hledám ke koupi rodinný dům se zahradou v Nedvědici nebo blízkém okolí. Opravy mi nevadí, nabídněte prosím. Tel.: 721 332 622

SK PERNŠTEJN NEDVĚDICE

dorost – krajská I. třída, skupina B – průběžná tabulka ke 24. 5. 2015

	klub	utkáni	výhry	remízy	prohry	skóre	body	(Prav)
1.	SK Pernštejn Nedvědice	19	13	2	4	40 : 22	41	+ 11
2.	TJ Destrukce Jaroměřice n. R.	19	11	3	5	40 : 33	36	+ 6
3.	TJ Nová Ves u N. Města n. M.	19	10	4	5	69 : 42	34	+ 7
4.	TJ Strážek	19	10	3	6	55 : 40	33	+ 6
5.	Sokol Želetava	19	8	5	6	25 : 34	29	- 1
6.	SK Huhtamaki Okříšky	19	7	5	7	52 : 33	26	- 1
7.	Sokol Výčapy	19	7	5	7	45 : 41	26	- 4
8.	SK Fotbalová škola Třebíč	19	7	2	10	45 : 47	23	- 7
9.	SK FC Křižanov	19	6	5	8	37 : 51	23	- 4
10.	TJ Sokol Stařeč	19	4	5	10	35 : 47	17	- 10
11.	FC Spartak Velká Bíteš	19	4	4	11	19 : 38	16	- 14
12.	TJ Sokol Radostín n. O.	19	5	1	13	33 : 67	16	- 11

trenéři: Pavel Procházka, Martin Šikula | ved. družstva: Petr Pokorný

mladší žáci – krajský přebor – průběžná tabulka ke 24. 5. 2015

	klub	utkáni	výhry	remízy	prohry	skóre	body	(Prav)
1.	FC Žďas Žďár nad Sázavou	19	16	1	2	122 : 17	49	+22
2.	SFK Vrchovina N. Město n. M.	19	16	1	2	97 : 19	49	+ 22
3.	FK Pelhřimov	18	13	1	5	101 : 24	40	+ 10
4.	TJ Sokol Bedřichov	19	12	3	4	62 : 29	39	+ 9
5.	HFK Třebíč	19	11	2	6	70 : 38	35	+ 8
6.	TJ Slavoj Polná	19	9	1	9	52 : 44	28	- 2
7.	SK Huhtamaki Okříšky	19	9	0	10	53 : 74	27	- 3
8.	SK Pernštejn Nedvědice	19	8	1	10	48 : 67	25	- 5
9.	FC Spartak Velká Bíteš	19	5	1	13	38 : 66	16	- 11
10.	FK Humpolec	19	5	1	13	29 : 85	16	- 11
11.	SK Moravské Budějovice	19	2	0	17	21 : 117	6	- 21
12.	Tatran Žďelec nad Doubravou	19	2	0	17	19 : 132	6	- 24

trenér: Antonín Pivovaráčik | ved. družstva: Jiří Mitáš

Dorost 20. 4. 2015

horní řada zleva:

Petr Pokorný,
Jaromír Švestka,
Tomáš Beran, Vlastimil Srba, Miroslav Vojta, David Jiránek, Marek Šibor, Vít Šikula, David Braček, Filip Škutchan a Martin Šikula

dolní řada zleva:

Ladislav Trdý,
Vojtěch Štefka, Pavel Rotkovský, Marek Šikula, David Páček, Matěj Mareš, Ondřej Müller a Michal Tužinský

Foto: Marek Klusák

starší žáci – krajský přebor – průběžná tabulka ke 24. 5. 2015

	klub	utkáni	výhry	remízy	prohry	skóre	body	(Prav)
1.	FK Pelhřimov	19	18	0	1	80 : 14	54	+ 24
2.	SFK Vrchovina N. Město n. M.	19	15	2	2	65 : 18	47	+ 20
3.	TJ Sokol Bedřichov	19	13	1	5	43 : 21	40	+ 10
4.	SK Huhtamaki Okříšky	19	10	3	6	63 : 36	33	+ 3
5.	SK Pernštejn Nedvědice	19	10	3	6	32 : 23	33	+ 3
6.	FC Žďas Žďár nad Sázavou	19	8	2	9	51 : 43	26	- 1
7.	HFK Třebíč	19	7	1	11	36 : 68	22	- 5
8.	FK Humpolec	19	5	6	8	18 : 32	21	- 6
9.	TJ Slavoj Polná	19	4	4	11	32 : 49	16	- 14
10.	Tatran Ždírec nad Doubravou	19	4	2	13	25 : 55	14	- 16
11.	SK Moravské Budějovice	19	3	4	12	21 : 46	13	- 14
12.	FC Spartak Velká Bíteš	19	2	2	15	16 : 77	8	- 19

trenér: Pavel Juračka | ved. družstva: Pavel Vejrosta

starší přípravek – krajský přebor – průběžná tabulka k 17. 5. 2015

	klub	utkáni	výhry	remízy	prohry	skóre	body	(Prav)
1.	SK Fotbalová škola Třebíč	52	41	2	9	623:319	125	+ 53
2.	FC Velké Meziříčí	52	39	2	11	546:260	119	+ 29
3.	FK Pelhřimov	52	30	6	16	343:252	96	+ 24
4.	FC Žďas Žďár nad Sázavou	52	27	3	22	374:412	84	+ 6
5.	SFK Vrchovina N. Město n. M.	52	25	1	26	387:395	76	- 14
6.	FKM Jihlava	52	25	1	26	378:401	76	- 8
7.	FC Slovan Havlíčkův Brod	52	24	1	27	433:413	73	+ 1
8.	AFC Humpolec	52	22	4	26	298:381	70	+ 4
9.	FC Chotěboř	52	19	3	30	259:345	60	- 24
10.	FC Spartak Velká Bíteš	52	17	3	32	176:321	54	- 24
11.	SK Pernštejn Nedvědice	52	16	4	32	272:350	52	- 20
12.	SK Bystřice nad Pernštejnem	52	9	6	37	174:414	33	- 45

trenér: Radomír Hájek | ved. družstva: Miroslav Jedlička

muži – okresní přebor – průběžná tabulka ke 25. 4. 2015

	klub	utkáni	výhry	remízy	prohry	skóre	body	(Prav)
1.	FK TJ Radešínská Svratka	22	17	4	1	62 : 19	55	+ 25
2.	TJ FC Hamry	22	16	3	3	70 : 26	51	+ 18
3.	SK FC Křižanov	22	11	4	7	41 : 25	37	+ 7
4.	TJ Rozsochy	22	11	4	7	37 : 26	37	+ 4
5.	SK Svratka	22	11	3	8	29 : 37	36	+ 3
6.	Sokol Bohdalov	22	9	5	8	49 : 33	32	- 4
7.	SK Pernštejn Nedvědice	22	9	4	9	27 : 32	31	- 2
8.	TJ Družstevník Bory	22	9	2	11	44 : 40	29	- 4
9.	SK Osová Bítýška	22	8	5	9	33 : 41	29	- 4
10.	TJ Nová Ves u N. Města B	22	7	4	11	38 : 49	25	- 8
11.	SK Transformátor Počítky	22	6	6	10	38 : 57	24	- 9
12.	TJ Baník Dolní Rožínka	22	6	2	14	37 : 64	20	- 13
13.	TJ Sokol Bobrová	22	4	7	11	29 : 44	19	- 14
14.	TJ Pohledec	22	3	1	18	25 : 66	10	- 26

trenér: Milan Neugebauer | ved. družstva: Libor Večeřa

„ZPRAVODAJ“ - vydává: Městys Nedvědice, www.nedvedice.cz

Evidován pod číslem MK ČR E 17302

Redakcí je pověřena historická komise, odpovědní redaktori: Dr. Jiří Šmíd, Ing. Antonín Špaček

Radou a pomocí přispěli: Mgr. Iva Prokúpková, Mgr. Petr Vejrosta

Redakční rada si vyhrazuje právo výběru příspěvků, nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Vychází čtyřikrát ročně nákladem 800 ks.

Tisk: ECHTMANN, s.r.o., Kubova 1788/23, 621 00 Brno

Adresa redakce: Úřad městyse Nedvědice, 592 62 Nedvědice 42, tel.: 566 566 132, 602 754 739

e-mail: zpravodaj@nedvedice.cz

Uzávěrka příspěvků do čísla 3/2015 je 25. 8. 2015